

**СТРАТЕГІЧНЕ ПЛАНУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТУ
ПІДПРИЄМСТВА**

Мироненко Ірина Володимирівна

**Науковий керівник к.е.н., доцент Сергієнко Олена Андріанівна
ДВНЗ «Університет банківської справи Харківський навчально-
науковий інститут»**

Вивчення сутності і необхідності інноваційного розвитку, а також його інтеграції зі стратегічними процесами на підприємстві, розрив між змістом зовнішніх змін у господарському середовищі і характером виробничих відносин у внутрішнім середовищі підприємств приводить до виникнення економічних протиріч, що вимагають методологічного вирішення.

Загалом у науковій літературі, присвяченій цій тематиці, значну увагу приділено особливостям організації фундаментальних наукових досліджень щодо інноваційної привабливості підприємств, а також сучасним підходам до оцінки ефективності інвестицій, спрямованих на інновації і методи стимулювання інноваційної діяльності.

Основним рушійним чинником діяльності кожного підприємства в умовах конкуренції є його інноваційний розвиток, а одним із головних показників сприйнятливості підприємства до нововведень є його інноваційний потенціал. Інноваційний потенціал – підґрунтя стратегічного розвитку підприємства.

У той же час, інноваційна активність підприємства залежить не лише від забезпеченості ресурсами. Приймаючи інноваційні рішення, слід враховувати не тільки внутрішні, а й зовнішні чинники. Тому процес прийняття інноваційних рішень являє собою систему з багатьма зв'язками, де вихідним пунктами є порівняння запланованих цільових показників із досягнутими [1].

Сьогодні стратегія розвитку підприємства повинна показувати не лише шлях досягнення цілей, але і засоби її реалізації, що постійно коректуються відповідно до динамічних змін зовнішнього і внутрішнього середовища. Механізм формування і оцінки стратегії розвитку виробничого підприємства при зміні умов зовнішнього або внутрішнього середовища має бути спрямований не лише на виявлення нових проблем і нових рішень, але і на процедуру контролю вже ухвалених. Він вимагає постійного аналізу і вдосконалення не лише характеру стратегій, типу організаційних і виробничих структур, процедур планування і контролю, але і стилю керівництва, кваліфікації персоналу, їх поведінки, реакції на нововведення.

Стратегія розвитку має бути підтримана механізмом формування системи стратегічних і оперативних показників її оцінки; що дозволяють контролювати конкретні дії з виконання цілей і стратегій розвитку. Адекватно зростає потреба в широкому спектрі управлінських процедур, чинників і показників оцінки дій. Змінюється і коректується система стратегічного управління на основі розширення управлінських рамок. Потрібне уміння оцінити ситуацію, здатність виявити необхідність змін; здатність розробити стратегію розвитку; уміння використовувати в ході управління нові методи і моделі оцінки стратегії; здатність передати стратегію розвитку на всі рівні управління при її реалізації [2].

Контроль виконання цілей підприємства на рівні операційної діяльності дає можливість зрозуміти, як окремі підрозділи, проекти і навіть співробітники компанії впливають на досягнення поставлених цілей і яким чином слід коректувати щоденну діяльність, орієнтуючи її на реалізацію стратегії [2].

Загалом інноваційний потенціал підприємства можна розглядати як інтегральну сукупність взаємопов'язаних у певних соціально-економічних формах факторів:

- реальних ресурсів;
- потенційно-можливих інноваційних ресурсів, які за певних діючих чинників внутрішнього та зовнішнього середовища на певному часовому проміжку можуть бути задіяні підприємством;
- здатності та готовності підприємства сприйняти та ефективно використати ці ресурси та можливості для досягнення стратегічної мети своєї діяльності.

Інноваційний потенціал підприємства — це комплексна динамічна категорія, яку характеризують частота і ефективність впровадження інновацій, потенціал підприємства щодо розробки інновацій, готовність його керівництва та персоналу до змін і багато інших чинників.

Система показників, необхідних для комплексної оцінки інноваційного потенціалу підприємства, повинна відповідати наступним вимогам:

- включати показники, що характеризують інноваційний потенціал з усіма складовими;
- забезпечувати можливість порівняння показників, які використовуються для аналізу на різних підприємствах;
- спрямовуватися на виконання підприємством поточних та перспективних завдань;
- узгодженість з існуючою на підприємстві звітністю;
- витрати на збір та обробку інформації згідно з обраною системою показників повинні бути мінімальними.

Загалом оцінку інноваційного потенціалу підприємства доцільно здійснювати у наступній послідовності:

- аналіз структури інноваційного потенціалу;
- виявлення ступеня використання внутрішніх інноваційних можливостей підприємства;
- оцінка рівня інноваційних можливостей підприємства.

Саме дотримання цієї послідовності дозволяє сформулювати найбільш повну характеристику інноваційного потенціалу та допомагає виявити можливості для інноваційного розвитку підприємства, а проведена комплексна оцінка дає можливість розробити дієву стратегію інноваційного розвитку підприємства [1].

Список використаної літератури:

1. Методи оцінки інноваційного потенціалу підприємства [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.inenbiol.com/ntb/ntb7/92.pdf>
2. Єфремов О.С. Формування і оцінка стратегії інноваційного розвитку підприємства / О.С. Єфремов // Культура народів Причорномор'я. – 2011. – № 218. – С. 74-78